



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

31. BŘEZNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Přijď království tvé

Katecheze papeže Františka při generální audienci 6. března 2019 na Svatopetrském náměstí v Římě
- strana 2 -

Svatý Richard

Libor Rösner
- strana 4 -

Cvičení

ve zbožném životě (2)
Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 6 -

Za rok se otevrou archivy pontifikátu Pia XII.

- strana 7 -

Rouška z Manoppella

se „Svatou Tvář“

P. Mgr. Pavel Zahradníček, Th.D.
- strana 8 -

Katolíků na světě přibývá, počet kněží klesá

- strana 11 -

Vizionář:

Tajemství zjevení v Tre Fontane (49)
Saverio Gaeta
- strana 13 -



Hlavní oltář baziliky Svaté Tváře v Manoppellu s relikvií „Svaté Tváře“

O Otčenáši – Přijď království tvé (Mt 13,31–32)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 6. března 2019
na Svatopetrském náměstí v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Když se modlíme Otčenáš, obracíme se k Bohu druhou invokací: „Přijď království tvé.“ (Mt 6,10) Po prosbě, aby bylo posvěceno svaté Boží jméno, vyjadřuje věřící touhu po úspěšném příchodu Božího království. Tato touha takřkajíc vytryskla ze samotného Ježíšova srdce, když zahajoval svoje kázání v Galileji zvoláním: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangelium!“ (Mk 1,15)

Tato slova nejsou žádnou výhrůžkou, nýbrž naopak radostnou zprávou, poselstvím radosti. Ježíš nechce donutit lidi k obrácení rozséváním strachu před hrozcím Božím soudem nebo před pocitem viny za spáchané zlo. Naopak, přináší dobrou zvěst spásy, na jejímž základě volá k obrácení. Každý je zván uvěřit v toto „evangelium“: svrchovanost Boha se přiblížila svým dětem. To je evangelium, že se Boží svrchovanost přiblížila svým dětem. Tento div, tuto milost Ježíš zvěstuje,

že totiž Bůh Otec nás má rád, je nám na blízku a učí nás jít cestou svatosti.

Znamení příchodu tohoto království jsou rozmanitá a všechna pozitivní. Ježíš začíná své veřejné působení pečováním o nemocné na těle i na duchu, o ty, kdo byli sociálně vyloučeni – například malomocní –, o hříšníky, na které hleděli s pohrdáním všichni, včetně těch, kteří byli ještě většími hříšníky než oni, ale předstírali, že jsou spravedliví. A Ježíš jim

Pokračování na str. 12

Máme za sebou více než polovinu postní doby. Možná pro někoho nejvyšší čas zpytovat svědomí a ještě se obrátit a činit pokání, změnit smýšlení. A třeba i tak radikálně, jako to udělal marnotratný syn v Lukášově evangeliu. Na Ježíšově podobenství zřetelně vidíme, kam vede odpoutání se od nebeského Otce, kde může v životě skončit člověk závislý na hříchu a jak je těžké se z otroctví hříchu dostat. Zároveň jsme však svědky toho, jak je důležité odhodlat se a uvěřit, že Otec nás nezavrhně, když k němu přicházíme s pokorou a vědomím, že kvůli svým hříchům nejsme hodni nazývat se jeho syny. A pak je zde milosrdný Otec, který nepopírá viny ztraceného syna, avšak ve své nekonečné lásce má neustále otevřenou náruč, až se jeho syn bude chtít vrátit. Ale stále to ještě není vše. Je zde také bratr, který nikdy neopustil bezpečí Otcova domu, čili Božího království. U něho lze vycítit jistou závist, že si neužil života jako jeho zhýralý bratr, a naprostě zřejmě má pocit křivdy, že je za svoji věrnost a askezi odměněn podstatně méně než navrátilivší se bratr. Proč takto smýšlí? Snad proto, že stále ještě nepochopil, že největším štěstím člověka není nic pozemského, ale to, co ho přesahuje, že nemiloval bratra jako sebe samého. Není nic lepšího, než přebývat v Otcově domě a těšit se z jeho

Editorial

přítomnosti, z bezpečí, které jeho dům skýtá. Zřejmě neznámější Ježíšovo podobenství nám tak poskytuje tolik materiálu k rozjímání, že by to vystačilo na celou dobu postní. Už jen to, v kterém z oněch dvou bratří se najdeme – možná v obou –, může být zjištěním velmi náročným...

V době postní jsme s marnotratným synem a milosrdným Otcem konfrontováni rovněž skrze pohled na Ježíšovo utrpení a kříž. Neboť, jak říká sv. Pavel, s Ježíšem jednal Otec kvůli našemu ospravedlnění jako s největším hříšníkem – s tím, který je bez hříchu! Uvážíme-li v plnosti tuto skutečnost, pak naším jediným adekvátním postojem – a nebojme se říci, že výsledkem našeho skutečného vnitřního obrácení – je pokora a víra v Boha Ukřižovaného. Taková, jakou měl i sv. Richard, jehož si můžeme v leccem vzít za svůj vzor. (str. 4–5) Jaký život vedl, vidíme i v okamžicích, kdy se blížil konec jeho pozemské pouti: líbal Spasitelovy rány na kříži a děkoval za všechna dobrodění, kterými byl v životě zahrnut. Když si přečteme jeho životopis, jen stěží se můžeme ubránit dojmu, že spíše mohl být roztrpčen tím, jak se musel vypořádávat s mnoha úklady, s nimiž se prak-

ticky neustále setkával. To by zřejmě byl postoj onoho staršího syna z evangelijního podobenství, možná i náš, ne však sv. Richarda...

Chceme-li napodobit ve víře tohoto světce, pak se cvičme ve zbožném životě, abychom snadněji odolávali ďábelským svodům (str. 6–7), a posilujeme svůj vztah k Bohu i skrze předměty úcty, které souvisí s Ježíšovým utrpením (str. 8–11). A uvědomme si ještě jednu skutečnost, již nám ukazuje marnotratný syn: jeho touha po návratu do otcova domu byla tak velká, že se sebral a šel. V kontrastu s tím je opět postoj jeho bratra. Otcova náruč je totiž otevřena pro oba syny, ale zůstává zde nezodpovězena otázka: Přemohl starší syn svůj hněv a pocit křivdy a přijal otcovu otevřenou náruč? Jestliže se člověk považuje za spravedlivého, nechce se vrátit do domu Otcova a raději zůstane venku (starší syn) anebo ve svých hříších (mladší syn do svého obrácení), marně je ruka Boží nabídnuta...

To je také důvod, abychom se i my s myšlenkou na vlastní návrat do domu Otcova, tak draze vykoupený Ježíšem, často obraceli k Matce Boží o pomoc slovy sv. Richarda:

„Matko milosrdenství, Matko milosti, chraň nás před mocí nepřítele a v hodině naší smrti nás rač přijmout jako své věčné dědictví.“

Daniel Dehner

Je to známé Ježíšovo vyprávění, ale vyslechni si je s co největší usebraností a pozorností. Ten příběh vychází z hlubin Božího Srdce. Ale neposlouchej ho jako literární smyšlenku, tady je řeč o tvém vlastním osudu. Nebraň se dojetí při pohledu na to, s jakou něhou přijímá tento otec svého zbloudilého syna. Neodrazuje ho bídou zubožený vzhled ani nedůstojný šat znečištěný hříchem a páchnoucí neřestí, protože za vši tou hanbou vidí své milované dítě.

Podle nadmíru šťastného konce se ti může po jedné zdát, že je tak prostě dosáhnout odpuštění. Jestliže je to snadné pro navrátilce, pak nikoliv pro toho, který ti může odpustit, a který ti dokonce navrát neuvěřitelně usnadňuje.

Kdybys uviděl skutečnost svého hříchu v jeho úplné nahotě, nikdy bys nenašel odvahu vrátit se k Otci. Stejně jako zatím poznáváš Otce jen jako v zrcadle⁽¹⁾, tak poznáváš i svůj hřích sotva jako v zrcadle. Spatřit svůj hřích tváří v tvář by pro tebe znamenalo propadnout se bezprostředně do hrůzy pekla, jak se stalo *děblu a jeho andělům*⁽²⁾. Tobě se to však nestalo, protože Otec *pohnut lítostí ti běží naproti*: ještě dříve, než můžeš pomyslet na prosbu o odpuštění, prokazuje ti předem svou slitovnost a dodává ti odvahy tím, že milosrdně před tebou zahaluje hrůznost tvé viny i tvého vzezření.

Abys tomu lépe porozuměl, připouje se dnes k tomuto vyprávění také svatý Pavel. Jeho duchovní zkušenost ti pomůže nahlédnout do zákulisí tohoto tvého příběhu, a tak můžeš hlouběji poznávat nejen tíži a obludnost hříchu, ale také velikost odpuštění, a to právě ve světle oné nejvyšší ceny, za kterou se ti odpuštění dostalo.

Boží láska a milosrdenství nemůže zrušit ani potlačit Boží spravedlnost. Že ti Otec už nepřičítá tvé nevděčné zrady, neznamená, že byly jen tak beze všeho anulovány a sprovozeny ze světa. *Starý řád* není možno zrušit bez spravedlivého vyrovnání. Tvé těžké dluhy jsou ti vymazány, protože mohly být nejdříve převedeny na někoho jiného. Dříve než *mohly nastoupit nové věci*, byl za staré postižen Boží spravedlností neviný⁽³⁾, který jediný byl

schopen unést a zaplatit celou tíži tvého hanebného dluhu. Otec k tomu vybral svého vlastního milovaného Syna: *s tím, který byl úplně bez hříchu, jednal jako s největším hříšníkem*. Z Otcova rozhodnutí byl jeho jediný milovaný Syn místo tebe *zařazen mezi zločince*⁽⁴⁾.

Kdyby Ježíš umřel jen proto, že ho ukřižovali katani, nakolik by se lišila jeho smrt od smrti těch dvou, kteří byli ukřižováni spolu s ním?⁽⁵⁾ Ježíše však neodsoudil Pilát. Takto krutě s ním skrze Piláta naložil sám Otec. On sám *s ním jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem*.

Římští žoldáci na Golgotě opravdu *nevědí, co činí*⁽⁶⁾, ani netuší, že jsou pouhými nástroji ve službách nejvyššího milosrdenství. Jestliže se v tobě bouřily city, když Abrahám zvedl nůž, aby probodl a obětoval svého miláčka, byl to pouze předobrazný náznak toho, co jednou Bůh Otec uskuteční, a to v té nejnelibostnější podobě.

Popravčí četů tvoří tvrdí, bezcitní a cyničtí biřici, kterým dokonce dělá potěšení působit bolest a smrt.

Ale tady se děje něco ještě daleko strašnějšího. S Ježíšem zde tak krutě nakládá sám jeho Otec, který ho od věčnosti plodí a miluje nekonečnou láskou. Jsi schopen domyslet, co to pro něho znamená?

Jestliže můžeš nyní kajnicně spočívat na Otcově srdci a radovat se z jeho navracené blízkosti, je to zapláceno tím, že jeho milovaný Syn v zoufalé nejbolestnější opuštěnosti volá k témuž Otci: *Proč jsi mě opustil?*⁽⁷⁾ Až tě na Otcův příkaz budou *oblékat do nejlepšího šatu*, musíš mít před očima toho, který visí na dřevě nahý a *vojáci si jeho šat rozdělují losem*⁽⁸⁾. Až zasedneš k hostině a postaví před tebe poháry plné vína, nepřeslechni, jak Ježíš bolestně volá: *Žízňím!*⁽⁹⁾ Otec se s tebou mohl smířit jedině skrze Krista. Takový je rub jeho milosrdenství: *Vlastního Syna neušetřil, ale za nás za všechny ho vydal*,⁽¹⁰⁾ *abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha*.

Jestliže ses mohl stát *novým stvořením*, *stal ses jím* nikoliv vlastním přičiněním, ani pro své zásluhy. *Všechno to pochází od Boha*. Nikdy bys nebyl ani schopen litovat svých vin, kdyby nejdříve nebyl tvůj nebeský Otec *pohnut lítostí* nad

Liturgická čtení

1. čtení – Joz 5,9a.10–12

Hospodin pravil Jozuovi: „Dnes jsem z vás odvalil egyptskou hanbu.“ Synové Izraele se utábořili v Gilgalu a slavili velikonoce čtrnáctého dne toho měsíce večer na jerišských planinách. Na druhý den po velikonocích jedli z úrody té země: nekvašené chleby a pražená zrna. Téhož dne přestala padat mana. Byl to druhý den, když jedli z úrody té země. Synové Izraele už neměli manu, toho roku jedli z výnosu země Kanaán.

2. čtení – 2 Kor 5,17–21

Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pominulo, nové nastoupilo. A všecko to pochází od Boha; on nás smířil se sebou skrze Krista a svěřil nám službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou, lidem už nepřičítá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Jsme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem! S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha.

Evangelium – Lk 15,1–3.11–32

K Ježíšovi přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“

Pověděl jim tedy toto podobství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich

Dokončení na str. 5

tebou. Je jen jedna možnost, jak můžeš sám přispět ke splácení tak velkého dluhu: když budeš *hlásat toto usmíření*. Volej ke všem, kdo ještě nezakusili Otcovu lásku a milosrdenství: *Smířte se s Bohem. Pohleďte k němu, ať se rozveselíte, a vaše tvář se už nebude zardívat hanbou. Velebte se mnou Hospodina, oslavujme spolu jeho svaté jméno.*⁽¹¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ 1 Kor 13,12; ⁽²⁾ srov. Zj 12,9; ⁽³⁾ srov. Iz 53,12;

⁽⁴⁾ Lk 22,37; ⁽⁵⁾ srov. Mt 27,38; ⁽⁶⁾ srov. Lk 23,34;

⁽⁷⁾ Mk 15,34; ⁽⁸⁾ srov. Jan 19,24; ⁽⁹⁾ Jan 19,28;

⁽¹⁰⁾ Řím 8,32; ⁽¹¹⁾ srov. Ž 34,6.4

Svatý Richard

Jméno Richard neslo několik anglických králů. Nejznámějšími jsou patrně Richard Lví srdce a Richard III., jehož zvěčnil svým geniálním dramatem William Shakespeare. Lví srdce měl však i jiný Richard, chichesterský biskup, což prokázal neohroženým zápasem o práva církve. Byl též pravým opakem lidské zrůdy ze Shakespearovy historické hry. A ač není širší veřejnosti známý jako oni dva jmenovaní, má oproti nim přesto něco navíc – takový život pro Krista, že ho církev prohlásila za svatého.

Richard se narodil v roce 1197 do zchudlé rolnické rodiny v anglickém Wyche, ležícím v hrabství Sussex. Jeho láskou bylo od mala studium, na které se upjal zvláště po smrti rodičů, které ztratil ještě v mladistvém věku. Vzdal se ho však poté, co se jeho starší bratr vrátil ze zajetí, do něhož upadl v jedné z válek, které se tehdy neustále vedly. Seznal totiž, že bratr, jenž po rodičích jako starší zdědil zadlužený statek s polnostmi, bude potřebovat jeho pomoc, aby vyběděl z hroznivé bíd. Proto se vrátil domů a začal mu pomáhat se všemi zemědělskými pracemi, které jsou v takovém vesnickém hospodářství zapotřebí. Oral, sil, sklízel, neštil se žádně činnosti.

Richardova pracovitost jeho bratra přiměla k tomu, aby mu sám od sebe připsal půlku majetku. Píle a šikovnosti mladšího z bratří si povšimli i příbuzní a přemlouvali ho, aby se oženil s jistou dívkou z okolí, která bude díky bohatství rodičů velice výhodnou partií. Už to vypadalo, že si dá Richard říct, jenže tehdy se o těchto plánech dozvěděl jeho bratr, a toho jednak přepadla závist, jednak se začal mrzet, že Richardovi ve slabé chvíli připsal polovinu majetku – vždyť bez toho by nemohla být o sňatku s bohatou nevěstou ani řeč. Richard ho však ohromil: bez známky trucovitosti či pozérství před jeho očima roztrhl dokument o převodu majetku a řekl mu: „Bratře, prosím tě, netrap se zbytečně. Prokázal mi bratrskou štědrost a teď ti zase já prokážu bratrskou lásku. Vezmi si, prosím, zpět smlouvu, ponechej si půdu. A co se té dívky týče, vezmi si ji za ženu sám, pokud na to přistoupí mí přátelé, protože já si ji nevezmu.“

V tomto Richardově kroku se mísilo hned několik důvodů: chtěl bratra uchránit před jedem šířavé závisti a z ní ply-

noucí zášti, chtěl se také jednou provždy oprostít od světského života a hmotné zajištěnosti a odevzdat se cele a bez výhrad Prozřetelnosti Boží. Proto namísto ženitby opustil rodný dům a odešel do Oxfordu, aby tam zahájil svá vysněná studia. Poté se přeplavil přes Lamanšský průliv a zamířil do Paříže, aby ve studiích pokračoval tam. Později Richard svá pařížská léta označoval za nejkrásnější období svého života, přestože musel pro nedostatek financí vzít zavděk bydlením v malém skrovném pokojíku se dvěma dalšími druhy, stejně tak chudými jako on: „*Měli jsme pouze jeden plášť. Když v něm jeden z nás odešel na přednášku, museli druhí dva zůstat doma. Tak jsme se střídali. Živili jsme se trochou vína a zeleniny, ryby nebo maso jsme jedli jen o velkých svátcích – a to ještě v kruhu známých nebo u nějakých přátel.*“

Následovalo studium v Boloni, kde sedm let navštěvoval přednášky z práva. Vše se schylovalo k tomu, že by Richard na této vůbec nejstarší univerzitě mohl i sám přednášet, avšak této možnosti se dobrovolně vzdal a vrátil se do Oxfordu. Zde se stal záhy rektorem (ve 38 letech!) a podařilo se mu tuto svou alma mater povznést na nejpřednější univerzitu v Evropě, a to za pouhé tři roky. Více času neměl, ježto si ho čerstvě jmenovaný arcibiskup z Canterbury Edmund Rich, později taktéž kanonizovaný, vybral za svého kancléře.

Zprvu Richard sice váhal, ale jelikož dobře věděl, že anglický primas je ctihodný muž, jeho nabídku nakonec přijal. Dostal se tak do centra dění, do centra sporu mezi metropolitou a králem Jindřichem III., kte-

rý si počínal velice nezodpovědně a nadto svévolně. Otevřeně se stavěl proti právům církve i proti osobě canterburského arcibiskupa, jehož v této rozmlúce vedly opravdu čestné úmysly. Dopadlo to tak, že Edmund opustil Anglii. Do dobrovolného francouzského exilu ho následoval i jeho věrný kancléř Richard, jenž stál celý ten čas po boku svého arcibiskupa.

Když Edmund v roce 1242 zemřel, odebral se Richard do Orléansu, kde dostudoval teologii a přijal svátost kněžství. Poté se vrátil do vlasti s představou, že v ní bude působit jako obyčejný farář někde na venkově, avšak byl příliš významnou osobností, než aby mohla být tato jeho představa naplněna. Edmundův nástupce na canterburském arcibiskupském stolci Bonifatius Savojský mu nabídl úřad svého kancléře a Richard jej přijal. Dal tak přednost povinností před vlastními plány, neboť dobře věděl, že král Jindřich ve svých snahách podrobit si anglickou církev neřekl ještě poslední slovo.

Richard tuto skutečnost pocítil velice brzy na vlastní kůži. V roce 1244 byl jmenován biskupem diecéze Chichester. Bonifatius při této volbě obešel Jindřicha, jenž si vymíňoval, že bude do uprázdněných biskupství dosazovat nové ordináře sám. Dotčen ve své uražené pýše, zareagoval panovník po svém: odňal chichesterskému biskupství veškeré majetky a příjmy.

Což o to, na nedostatek byl Richard zvyklý z dětství a hlavně z doby pařížských studií, avšak zde se nejednalo jen o jeho osobu, ale o biskupství, ba o církev jako takovou, proti níž byl Jindřichův zákrok směřován. Vydal se proto do Říma, aby celou záležitost předestřel papeži Inocenci IV. Svatý otec na důkaz toho, komu dává za pravdu, Richarda vysvětil na biskupa, čímž uznal a potvrdil jeho nárok na chichesterské biskupství.

Jindřich však Richarda při jeho návratu rozhodně nevítal s fanfárami. Statky biskupství si ponechal, jeho diecézi nechal drancovat svými žoldněři a nemínil se s Richardem smířit. Hmotná nouze ho neodradila od pastýřského poslání, které svědomitě vykonával navzdory protiv-



Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

řekl otci: »Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.« On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: »Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako

jednoho ze svých nádeníků!« Vstal a šel k svému otci.

Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: »Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.«

Ale otec nařídil služebníkům: »Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!« A začali se veselit.

Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze slu-

žebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: »Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.« Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: »Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!«

Otec mu odpověděl: »Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.«“

stvím, jež se na něj z královského hradu valila. Objížděl svou diecézi, křtil, birmoval, prováděl vizitace farností, povzbuzoval kněze v jejich těžké službě. Upomínal též Jindřicha o navrácení biskupských majetků - a zase to nebylo ze zjištění, nýbrž proto, že věděl, že by tak mohl pomáhat více lidem.

Dva roky trval tento stav. Po jejich uplynutí panovník přece jen ustoupil vtrvalému nátlaku Inocence IV., jenž anglickému vladaři v případě neuposlechnutí pohrozil dokonce klatbou, a vrátil Richardovi všechny statky přináležící jeho biskupství. Richard tak měl konečně prostředky, které tolik potřeboval pro vyživování chudých, stavbu chudobinců i vzdělávacího ústavu. Nadále též vypořádával, kde to jen bylo zapotřebí, všem těm, kteří úpěli pod jhem chudoby. Jednou dokonce prodal svého koně, na němž cestoval po diecézi, a pořídil si levnějšího a horšího, aby mohl utrženými penězi obdarovat potřebné v té dané vsi. A když v jiné vsi spadající přímo pod biskupství shořel celý statek se stodolou, v níž byla uložena většina zásob, těšil svou čeleď slovy: „*Nebuďte smutní, Pán nám nechal ještě dost k životu. Ten zbytek nám vzal proto, že jsme nebyli dostatečně štedří vůči chudákům. Nařizují vám, abyste na ně od teď více pamatovali.*“

Jako lev bránil své diecezány před zvůli světských pánů. Svým úředníkům pak důtklivě přikazoval, aby od poddaných vybírali vždy jen stanovenou částku, a ne víc. Nadále uděloval všechny svátosti, aniž by

si za to nechal platit. Sám nezneužíval svého výsostného postavení k zaopatření příbuzných, neuděloval jim výnosná místa, neboť „*Pán Ježíš neučinil pastýřem ovcí Jana, který byl jeho příbuzným, nýbrž Petra*“.

Richardovo pastýřské úsilí se neomezovalo výhradně na sociální oblast, v první řadě úzkostlivě dbal jako správný pastýř o spásu svěřených duší, proto jim neúnavně vštěpoval nutnost věrně zachovávat evangelium, ode všech vyžadoval pravidelnou nedělní účast na mši svaté, od kněží zase, aby byli svým farníkům stále k dispozici. Ty z duchovních, kteří nechtěli napravit svůj zpustlý život, ze své diecéze vyhnal a už nikdy je nevzal na milost. Na srdci mu obzvláště leželi kněží nemocní a přestárlí, těm se snažil zajistit nejlepší možnou péči ve zvlášť pro ně zřízeném domově.

Oč milosrdnější byl ke svým ovečkám, o to přísnější byl na sebe. Jedl velice skromně, kromě toho se hodně postil a kál. Prodával například zlaté a stříbrné nádoby, neboť „*nemusím přece pít ze zlatých pohárů a jíst ze stříbrných mís, když Kristus [tj. chudí] jí z dřevěných a hliněných a trpí hladem. Já se mohu najíst z dřevěné misky a napít z hliněného poháru.*“ Získané peníze obratem rozdával chudíně. Pod biskupským šatem nosil žiněnou halenu a trup si obepínal železným kajícím pásem.

Pro své diecezány byl biskup Richard otcem a vzorem křesťanského života, vyhledávali ho i lidé z jiných diecézí. Dokázal poradit, povzbudit, vrátit na pravou cestu, potěšit, pomoci. Věřící ho milovali.

Proto je ranila zpráva o Richardově smrti, která nastala 3. dubna 1253 v Doveru během jedné z biskupských vizitačních cest. Krátce předtím ulehl, a ač to nevypadalo, že by mohlo dojít k nejhorsšímu, pocítil Richard, že se blíží konec. Nechal si proto přinést kříž a líbal Spasitelovy rány. „*Děkuji tvému božství za to hořké umučení, které jsi kvůli mně vytrpěl. A za všechno dobrodiní, kterým jsi mě zahrnul. Ty, Pane, víš, že bych pro tebe byl ochoten podstoupit muka i smrt. Vidíš mé srdce, a proto tě prosím, smiluj se nade mnou, protože tobě odevzdávám svého ducha.*“ Jakožto velký ctitel Panny Marie si nechal okolo stojícími kněžími odříkat modlitbu, kterou se modlil po celý život, protože mu už vynechávala paměť: „*Matko milosrdenství, Matko milosti, chraň nás před mocí nepřitele a v hodině naší smrti nás rač přijmout jako své věčné dědictví.*“ Začal ji odříkávat spolu s nimi, ale její poslední slova už slyšel z druhého břehu...

Devět let nato, v roce 1262, biskupa Richarda papež Urban IV. zapsal do seznamu svatých. Za další čtyři roky se konalo slavnostní přenesení ostatků světce z Doveru do chichesterské katedrály - za účasti krále Edvarda I. a celého anglického episkopátu a dvora. Jeho hrob se stal jedním z nejnavštěvovanějších poutních míst na Ostrovech. Když potom v 16. století zpupný Jindřich VIII. odtrhl ostrovní církev od Říma, nechal Richardův hrob zničit. Byl až příliš výrazným symbolem spravedlivé obrany církve před svévoli panovníka...

Cvičení ve zbožném životě (2)

Úvod k jednotlivým pokušením (Kapitola 18)

A ačkoliv je mnoho druhů hříchů, stejně jako jsou různá pokušení, která nás k nim svádějí, přesto jsou rozděleny na sedm hlavních, které se nazývají hlavní hříchy. Jsou jako hlavy, kořeny a zdroje, ze kterých pramení další. K těmto sedmi hlavním hříchům patří tři nepřátelé, kteří na nás dorážejí: tělo, svět, ďábel – podle slov sv. Jana Evangelisty: „Vždyť všechno, co je ve světě – tělesná žádostivost, žádostivost očí a pýcha života – nepochází od Otce.“ (1 Jan 2,16) Tělo nás svádí a podněcuje ke třem hříchům: smilstvu, obžerství a lenosti. Svět nás svádí a podněcuje k lakomství a touze po časných statcích, které nabízí. Ďábel nás svádí k tomu, abychom byli pyšní, ovládal nás hněv a závist.

Budu tedy pojednávat v tomto pořadí o zbraních, které se používají proti těmto našim třem zaprísáhlým nepřátelům, i o léku, který musíme použít, abychom se těchto hříchů vyvarovali.

Nejobtížnější a nejvíce nebezpečná jsou ta pokušení, která vycházejí z těla. Proto si zaslouží, abychom jim věnovali největší pozornost a obezřetnost.

Opatření proti smilstvu (Kapitola 19)

První opatření, které má člověk učinit proti smilstvu, je se vši horlivostí utéci z příležitostí, které obyčejně rozněcují neuspořádanou žádostivost v našem těle: například hovor s takovými lidmi, kteří s velkou pravděpodobností v nás vyvolají a zapálí hříšný oheň, neboť (jak říká sv. Izidor) *první šíp žádostivosti jsou oči, které (jak říká sv. Jeroným) vydávají duši v kořist*. A abychom tomuto nebezpečí rozuměli lépe, sv. Řehoř říká, že není dovoleno zaměřit naše oči na to, co není dovoleno si přát, neboť smrt chce běžně do nás vstoupit oknem našich očí a dalšími smysly. A proto se musíš vyvarovat říkat jakákoli neslušná a nemravná slova (srov. Kol 3,8; Ef 5,4), která ničí dobré mravy, jak říká apoštol Pavel (srov. 1 Kor 15,33), a zároveň se musíš vyvarovat tato žádosti-

vá a nečistá slova poslouchat a číst knihy, ve kterých jsou psaná. Avšak ještě více se musíš vyvarovat (srov. 1 Kor 7) těch osob, které v tobě vyvolávají tělesnost, a nikdy tedy nepřebývej v jejich společnosti sám, neboť tento oheň se velmi rychle rozpaluje a brzo je i zapálen. Pro takový případ napsal sv. Jeroným Neapotianovi tato slova: „*Pokud ve svém úřadu a funkci kněze budeš nucen navštívit jakoukoliv vdovu či pannu, nevstupuj sám v její příbytek, ale vezmi si doprovod, neboť jeho přítomností tvá duše může být zachráněna.*“ (Jer. epist. 2 quae est ad Neapotianum de vit. Cleric.)

Vyvaruj se také přijmout jakýkoliv dopis anebo dar od takových lidí v jejich nepřítomnosti, neboť tyto věci nejsou ničím jiným než jiskrami, které zapalují a udržují tento oheň žádostivosti. Stručně řečeno, před touto neřestí (jak říká sv. Augustin) je mnohem lepší utéci, než s ní bojovat, a proto je nezbytné, abys vždy utekl před nebezpečím ze strachu být v něm zahuben. (srov. Sir 3)

V tomto ohledu se také vyvaruj být zahálčivý a nedoprávej moc pohodlí svému tělu s neuspořádaným jídlem a pitím, v drahém a přepychovém oděvu, spávaje na příliš měkké a pohodlné posteli. Stručně řečeno, vyvaruj se všech takových pohodlí, která jsou jen podněcovateli a provokatéry tohoto zvířecího pudu. Neboť bezpochyby zkušenost vypovídá, že pravdivá jsou slova z Písma svatého, že ten, který svého sluhu příliš hýčká, nalezne jej nakonec tvrdohlavého a vzdorovitého (srov. Př 29,21). Bude proto velmi účinné zejména pro mladé a živé povahy přidržet se často nějaké disciplíny, postu, bdění a dalších tělesných nepohodlí, která drží naše tělo na uzdě a podřizují se naší duši. Neboť pokud sv. Pavel učinil moudré pokoreň svého těla půstem (jak svědčí jeho sebeobhajoba v 1 Kor 10–11; srov. Sk 9,9), mnohem více by takto měl činit ten, který tento lék potřebuje daleko více. Kromě toho, že každé takové pokoreň rozmnoží zásluhy, jsou také všechny projevem pokání, které mnozí činí ze svobodné vůle, aby se líbili Bohu.

Za druhé, musíš být nesmírně pozorný a obezřetný zbavit se všech hříšných

myšlenek ihned poté, když začnou dorážet a obtěžovat tvou mysl a dráždit tvé tělo, a jednoduše je nevypouštět dovnitř. Proto svou mysl zaměstnávej dobrými a bohu-libými myšlenkami. A takto podobně se musíme zachovat ve všech ostatních pokušeních a nabídkách nepřítele, zejména však těch, která se týkají těla. Neboť čím více takovým myšlenkám budeš dávat průchod do své mysli, tím více budou silít a tím bude těžší opět se jich zbavit, k čemuž by nikdy nedošlo, pokud bys je na samém začátku odehnal a bránil se jejich prvním útokům. Hříšná myšlenka, pokud ji odoláme na samém začátku, kdy ji ďábel chce vložit do našeho srdce, je křehká jako rákos a snadno se zlomí. Pokud ji však s potěšením přijmeme a setrváváme u ní, pak se stává tvrdou jako železo a velice těžko může být zlomena. Velice výstižně se proto zde hodí slova žalmisty: „Šťastný, kdo uchopí a roztříští tvé děti o skálu!“ (Ž 137,9) Tím rozuměj: požehnaný ten, který zahubil pokušení kamenem, kterým je Ježíš Kristus. (srov. 1 Kor 10,4)

V případech, že díky tvé malé pozornosti tato pokušení pronikla a hříšně se usadila v tvém těle, a jsi tedy v nebezpečí s nimi souhlasit, konej pak následující třetí opatření. Volej usilovně k Bohu s velkou horlivostí a pros o jeho Boží pomoc krátkými a účinnými slovy, jako jsou tato: *Bože, pospěš mi na pomoc!* (srov. Ž 70,1–2) *Pane, jsem v tísní, přijď mi na pomoc.* (srov. Iz 38,14) *Neopouštěj mě, Pane!* (srov. Ž 38,22) *Nedávej zvěři duše ctitelů svých.* (srov. Ž 74,19) *Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!* (srov. Mk 10,47; Mt 15,22) Těmito a podobnými slovy můžeš prosit Božského Spasitele. Stejně velmi účinné je utíkat se k Panně Marii a svatým, zvláště k těm, ke kterým chováš nejvíce úcty. Hledej také pomoc u zbožného člověka, pokud se v tom okamžiku nemůžeš sám zbavit nebezpečí. Ten ti jistě zbožnými slovy a svými modlitbami může také poskytnout velkou pomoc.

Čtvrté opatření je: učinit svému tělu nějaké nepohodlí půstem, bděním a sebezáporem. Ano, v čase velkého nebezpečí pocítit nějakou citelnou bolest, aby tím oslaveno pokušení, který na tebe doléhá, mohl být otupen a ty abys tak mohl zapomenout na ona hříšná pokušení, která na tebe doléhají. Tak to učinil svatý Benedikt, který

v sobě pociťoval nečisté myšlenky, když si vzpomněl na jistou ženu. Svlékl své šaty a vrhl se nahý do trní a zůstal tam tak dlouho, až začal krváčet, a tím zničil toto pokušení. (Gre. PP. initio vitae Benedicti, quae habetur li. 2. Dial. ca. I et seq.)

Pátým opatřením je často myslet na smrt. Neboť žádná z věcí, jak říká svatý Řehoř (Greg. lib. 16. Moral. cap. 31), nemá tak velký účinek odehnat vášně a žádostivost těla, jako myslet na nicotnost a znetvoření těla, když člověk zemře. Toto opatření tento církevní otec použil – čteme o něm v životě svatých – když byl pokoušen nečistými myšlenkami k ženě, se kterou měl předtím známost ve světě. (lib. I de Spir. forni. in 2. part. vit. SS. P. litera. f. et lib. 7 cont. fornic.) Věděl, že nenašel prostředek, jak se zbavit ve své mysli těchto pokušení. Stalo se, že jeho přítel, který přišel na návštěvu, mu mezi jinými zprávami řekl, že ona žena zemřela. A tento světec dobře věděl, kde se konal pohřeb. Přišel tam v noci a shledal poté, co otevřel její hrob, že její tělo je v rozkladu a šíří již velký zápach. Položil na ni svůj kapesník, který pro ten účel přinesl, aby vsákl tento zápach, a poté se vrátil domů. Následně, když tato či jiná žena vešla v jeho mysl, vzal tento šátek, otíral si jím tvář a přitom říkal: *Jez, ty smyslný ubožáku, nasyť se tímto zápachem mrtvého těla.* Tímto se také oprostil od tohoto pokušení.

Šesté a nejlepší opatření, zvláště pro duchovní osoby, jak přemoci toto i další pokušení, je takové myšlenky vyjevit svému představenému a svému zpovědníkovi. Toto se oprávněně ďáblu nelíbí a prchá před tím v naprostém zmatku, jako by učinil člověk, kdyby žena, kterou sváděl ke hříchu, vše oznámila svému manželovi. Tuto radu řekl církevní otec mladíkovi, na kterého doléhalo toto pokušení a který se podle ní nechal vést. Několikrát doslova utíkal za svým duchovním otcem, když se tato pokušení opakovala, a vypověděl mu, co cítil a trpěl, a upřímně se svěřil do jeho modliteb. Skrze dobrou radu, kterou mu duchovní otec dával, a povzbuzení, která se líbila také Bohu, byl nakonec od pokušení osvobozen.

Tato zvláštní opatření spolu s obecnými, která byla vysvětlena v předchozí kapitole, velmi napomohou ubránit se tomuto hříchu. Avšak kromě těchto úvah můžeš použít další čtyři opatření, která

Za rok se otevrou archivy pontifikátu Pia XII.

Vatikánské archivy z doby pontifikátu Pia XII., a to od zahájení pontifikátu 2. března 1939 až do jeho smrti 9. října 1958 v Castel Gandolfu, budou otevřeny pro badatele od 2. března příštího roku. Ohlásil to papež František v Klementinském sále Apoštolského paláce při audienci pro zaměstnance a spolupracovníky Vatikánského tajného archivu, pod vedením nedávno jmenovaného archiváře a bibliotekáře Svaté církve římské, portugalského literáta a arcibiskupa José Tolentina de Mondoncy a dlouholetého prefekta Vatikánského tajného archivu biskupa Sergia Pagana. Již od roku 2006 z vůle Benedikta XVI. pracují vatikánští archiváři na inventarizaci a zpřístupnění dokumentů z období pontifikátu Pia XII.

V článku zveřejněném ve vatikánském deníku *L'Osservatore Romano* prefekt Vatikánského archivu, biskup Sergio Pagano, nicméně připomíná, že již v roce 2004 papež Jan Pavel II. dal badatelům k dispozici velký fond Vatikánského

informačního úřadu pro válečné vězně z let 1939–1947, obsahující na 2 miliony 100 tisíc karet se jmény a informacemi o vězněných vojácích i civilistech, nezvěstných či internovaných, o nichž se hledaly zprávy. Tento fond byl od počátku velmi žádaný a dosud je často konzultovaný, jak badateli tak i příbuznými zemřelých vězňů, dodává Mons. Pagano.

Dodejme, že navzdory často šířeným představám o utajovaných dokumentech ve Vatikánu jsou pravidla pro konzultaci dokumentů podobná jako v jiných vědeckých institucích. Vstup do něj mají badatelé s vědeckým titulem, členové akademických institucí a renomovaní autoři historických publikací. Žádost o vstup s uvedením badatelských motivací, se adresuje prefektovi. Požaduje se také doporučující list vědecké instituce nebo kvalifikované osobnosti (vedoucí katedry historie apod.) a dokument o nejvyšším dosaženém akademickém titulu.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

zvláště slouží proti tomuto hříchu, jak se popisuje níže.

Nejdříve zvaž, jak všemohoucí Bůh na tebe shlíží a strážný anděl vidí všechny tvé skutky. Při tomto způsobu bys ses měl stydět spáchat tak hanebný skutek před jejich nebeským pohledem a v jejich přítomnosti, stejně jako bys neměl být před žádným člověkem natolik nerozvážný, aby ses bez ostychu před ním dopustil toho stejného.

Za druhé, zvaž, jak je tvá duše touto neřestí neslavně znečištěna, rovněž i tvé tělo a všechny tvé údy (které, pokud bys vytrval ve stavu milosti, jsou chrámem Ducha Svatého) se nyní stávají skrze tento hřích údem nevěstky, jak říká sv. Pavel (srov. 1 Kor 6,12–20); a z přítele andělů (což jsi ty, žiješ-li v čistotě) ses učinil přítelem zvířecí zrůdy, když žiješ nečestně.

Za třetí, zvaž, jaké zvláštní nevýhody přicházejí z tohoto hanebného a páchnoucího hříchu. Zkracuje život, ubírá síly, přetváří charakter, ubírá na majetku, škodí dobrému jménu, a proto není víc hanebný hřích mezi lidmi než tento. Zkrátka, tato neřest vyvolává nespočetné množství dalších zel, které nám ukazuje každodenní zkušenost a poučuje nás o tom.

Za čtvrté, zvaž, že ačkoliv by sis někdy přál přestat válet se v tak zhoubné kaluži hříchu a přál by sis přestat sytit se tak zkaženou touhou, bude pro tebe skoro nemožné to uskutečnit, protože je to jedna z věcí, která není nikdy nasycena. A proto pohled, čím více jsi zabředl do tohoto hříchu, tím více bude zapálena žízeň po této neřesti, stejně jako oheň, do něhož čím více se přikládá, tím více se zvětšuje a plameny šlehají výše. Všechna tato opatření, pokud je dobře a často zvážíš, budou postačovat, doufám, abys tímto hříchem pohrdl, a učiní tě silným odolat všem pokušením, která by tě k němu vedla.

(Pokračování)

Zdroj: <https://archive.org/details/TheExerciseOfAChristianLife/page/n101>

Z knihy *The exercise of a christian life.*
(Sepsáno italsky otcem Gasparem Loartem z Tovaryšstva Ježíšova a v roce 1579 nově přeloženo do angličtiny a rozšířeno o více zbožných cvičení a modliteb, než bylo v prvním vydání.
Str. 181–193.)

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Rouška z Manoppella se „Svatou Tváří“

Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou s. r. o. vydal sborník „Dotyky nebe a země“. Dokumentuje sedm událostí a předmětů, které zvou k zamyšlení nejen věřící, ale i nevěřící: věřícího ve víře utvrdí, hledajícího nasměrují, nevěřícího nahledají... Proto je tato publikace vhodná prakticky pro každého a věříme, že zaujme nejen vás, ale i kohokoliv, komu ji věnujete. Je zpracována obdobným způsobem jako velmi úspěšná publikace „Dějiny, jak je možná neznáte“. Tomu, abyste obě knihy mohli snadno šířit ve větším počtu ve svém okolí, je přizpůsobena i jejich cena – viz informace níže s možnostmi objednání tištěných knih jen za 30 Kč za kus a s adresou pro stažení elektronické verze knih v PDF formátu zdarma.

Jedním z témat publikace „Dotyky nebe a země“ je rouška z Manoppella.

Acheiropoeton – nenamalovaný lidskou rukou

Podobně jako v případě Turínského plátna, tak ani u tzv. roušky z Manoppella se zatím nepodařilo – navzdory současným technickým vymoženostem a vědomostem – odhalit, jakým způsobem nebo technikou obraz na tkanině vznikl. Nezbyvá tedy, než zůstat u prastarého řeckého termínu „acheiropoeton“, který znamená „obraz nenamalovaný lidskou rukou“. I když výzkumy tohoto předmětu jsou teprve v začátcích a ještě zdaleka nejsou ukončeny, už nyní přinesly zářející výsledky – zvláště při srovnání s Ježíšovou tváří na Turínském plátně.

Základní fakta

Za presbytářem baziliky v Manoppella se zvedá stavba oltáře, v jehož proskleném výklenku je vystaven relikviář s velmi jemnou poloprůhlednou tkaninou o rozměrech 17,5 x 24 centimetrů. Na textilií můžeme vidět velmi jemné vyobrazení tváře, která má rysy obvyklé při zobrazování podoby Ježíše Krista. Nejedná se o příliš realistické vyobrazení, které by mělo přesnost fotografie nebo precizní umělecké malby. Spíše má vzhled poměrně jednoduché kolorované kresby.

Podoba s umučeným Kristem je celkem zřejmá. Tvář má otevřené oči a jemně pootevřená ústa.

Veroničina rouška, nebo pohřební rouška?

Někteří tento obraz považují za Veroničinu roušku – textilií, kterou podle staré křesťanské legendy (v Bibli se o této události nepíše) během křížové cesty nějaká žena ze zástupu podala Pánu Ježíši na otření obličeje, a on jí do ní na památ-

ku otiskl obraz své zpoceně a zkrvavené tváře. Každopádně má spolu s pohřebním plátnem uchovávaným v Turíně zásadní podíl na rozšíření úcty k tzv. Svaté Tváři, které je zasvěcena řada kostelů po celém světě.

Textilie, která nese obraz, je utkána z příže získané z tzv. byssového neboli mořského hedvábí.

Jiní zase zastávají názor, že se jedná o zcela jiný kus látky, který ti, kdo Ježíše pohřbívali, umístili na jeho tvář – zázračně vzniklý obraz má pak zachycovat obličej Ukřižovaného v okamžiku vzkříšení.

Byssus aneb mořské hedvábí

Textilie, která nese obraz, je utkána z příže získané z tzv. byssového neboli mořského hedvábí. Pojmeme byssus se označují vlákna z chapadel mušlí *pinna nobilis* – z jednoho exempláře se dají zís-



Vlákna, ze kterých se tká příže byssového hedvábí

kat 1–2 gramy asi 6 cm dlouhých pevných vláken. Výroba příže z nich je velmi složitá technologie, která kvůli utajování téměř upadla v zapomnění. Ochrana výrobního



Chiara Vigová z ostrova Saint'Antioco zná celý výrobní postup byssového hedvábí od sběru přes předení a tkaní až po finální výrobky

tajemství je pochopitelná: luxusnímu materiálu odpovídaly závratné ceny. Nakolik je známo, Chiara Vigová, žijící na ostrově Saint'Antioco poblíž Sardinie, je v současnosti jediný člověk, který umí vyrobit látku z byssu. Potvrdila, že závoj z Manoppella je z mořského hedvábí.

Skutečnost, že šlo o materiál nesmírně ceny, by spíše napovídala, že máme co do činění s rouškou položenou na tvář při Ježíšově pohřbu – podle svědectví evangelí jeho pohřeb organizoval Josef z Arimatie, výslovně označovaný jako „zámožný člověk“ (Mt 27,57), a byl při něm přítomný i další vysoce postavený muž, který se jmenoval Nikodém a byl, stejně jako Josef z Arimatie, členem židovské velerady (srov. Jan 3,1 a 19,39).

Historie obrazu

Podle místní tradice přinesl závoj do Manoppella v roce 1508 neznámý poutník, který předal balíček učenci G. A. Leonellimu, rozmlouvajícím před kostelem s dalšími lidmi. Leonelli vstoupil do chrámu, kde balíček otevřel a našel v něm závoj s obrazem Svaté Tváře. Vyšel ven za poutníkem, aby mu poděkoval, ale už ho nenašel. Závoj se uchovával v domě Leonelliů celé století, než ho odcizil muž, který se do rodiny přiznal. Relikvii brzy získal zpět rodinný přítel De Fabritiis, jenž ji potom odevzdal kapucínům, kteří mají v Manoppellu klášter. V něm pak byl vzácný obraz po staletí uchováván. Tuto historii zaznamenal P. Donato da Bomba ve svém spise *Relatione historica* na základě výzkumu zahájeného v roce 1640.

Novodobé zkoumání

Historií a povahou záhadného obrazu se dlouhodobě zabývá německý jezuita P. Heinrich Pfeiffer, profesor dějin umění a křesťanské ikonografie na Papežské univerzitě Gregoriana. Dá se říci, že obraz Svaté Tváře z Manoppella znovuobjevil pro dnešní dobu a zviditelnil ho. Zabýval se též Turínským plátnem a tzv. Veroničinou rouškou. Pfeiffer manoppelský obraz považuje právě za předmět, který byl po staletí označován jako Veroničina rouška. (Legenda o Veronice je zřejmě středověkým pokusem vysvětlit vznik záračného obrazu: jméno Veronica pochází z latinského *vera icon*, tj. pravý obraz.) Podle profesora Pfeiffera měla být odcizena v roce 1506 po zahájení stavby nové svatopetrské baziliky ve Vatikánu. Upo-



Bazilika Svaté Tváře v Manoppellu, kde je rouška uchovávána



Rouška je umístěna v nasvětleném relikviáři nad hlavním oltářem

zorňuje v té souvislosti na drobné střípky mezi vlákny závoje a rozbitý rámeček se dvěma skly, uložený ve Vatikánu. Pfeiffer také zastává názor, že tkanina byla umístěna na Ježíšově tváři při pohřbu (jako poslední vrstva) a že obraz vznikl při Kristově vzkříšení, podobně jako obraz na Turínském plátně.

Přitom se odvolává na text očitého svědka těchto událostí – sv. apoštola Jana (ve svém evangeliu nikde sám sebe nenazývá jménem, ale označením „učedník“ nebo „učedník, kterého Ježíš miloval“):

„Petr a ten druhý učedník (...) běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží *pruhy plátna*. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, *neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě*. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil.“ (Jan 20,3–8)

Podle analýz profesora Pfeiffera je obraz z Manoppella archetypem téměř všech obrazů představujících Kristovu tvář. Zbožná úcta ke Svaté Tváři vtěleného Boha má hlubokou tradici nejenom v katolické církvi, ale objevuje se už v prvních stoletích i na Blízkém východě.

Spory mezi badateli

Manoppelská relikvie, jejíž význam a uctívání mezi věřícími v posledních desetiletích stále vzrůstá, má samozřejmě

mnoho odpůrců. Namítají, že písemné zmínky o obrazu jsou až ze 17. století a že i typ kresby odpovídá období novověku (15.–16. stol.). Zajímavá jsou tvrzení zastánců „malované teorie“ o nedokonalém provedení obrazu a o tom, že umělec nedodržel základní principy proporcionality, potřebné pro realistické vykreslování lidské podoby („Mezinárodní konference o vědeckém přístupu k obrazům acheiropoietos“ ve Frascati, 2010). Odmítají také tvrzení, že na tento typ látky – byssus – nelze malovat, protože např. Albrecht Dürer prý tuto textilií použil jako podklad pro několik svých akvarelů.

Těm, kteří pravost roušky z Manoppella zpochybňují, ovšem nahrává fakt, že tento tajemný předmět dosud nebyl podroben všestrannému vědeckému testování (které například v případě Turínského plátna

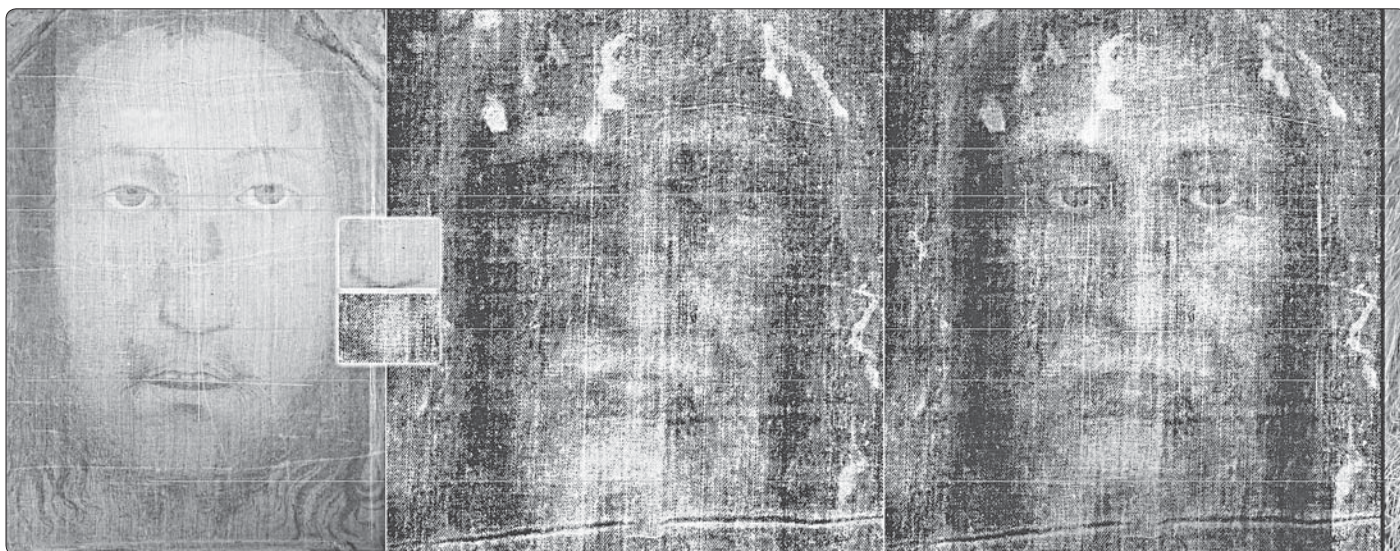


Relikviář s rouškou z Manoppella

postupně přineslo řadu dalších odhalení, jež podporují jeho autenticitu). Zkoumání tohoto křehkého díla se většinou muselo omezit jen na optické metody (analýzy digitálního skenu) a zjišťování toho, jak se ikonografický typ obrazu během času projevoval ve výtvarném umění. I to ale přináší zásadní výsledky.

Ikonografické důkazy pro stáří roušky

Právě shodnost proporcí Kristovy tváře na manoppelském závoji s mnoha vyobrazeními Spasitele napříč staletími je velmi výmluvná. Týká se to jak velmi starých ikon a mozaik, tak středověkých fresek a obrazů. Tato až nepochopitelná shodnost vede k hypotéze, že rouška z Manoppella by mohla být jedním ze dvou „nenamalovaných“ obrazů (*acheiropoieton*) uchovávaných v prvním tisíciletí



Superimpozice obrazu na roušce z Manoppella s obrazem tváře na Turínském plátně – shoda i v detailech...

v maloasijské Edesse (za druhý z nich se považuje Turínské plátno).

Míra shody obrazu na roušce s historickými obrazy se zjišťuje metodou superimpozice (superpozice, superprojekce). Ta spočívá ve ztotožnění několika obrazů v jednom okně tak, že se jeden obraz překryje druhým poloprůhledným obrazem – dnes většinou pomocí počítače. (Na stejném principu je založena velmi spolehlivá kriminologická metoda, kdy se porovnává lebka s fotografií pohřešované osoby kvůli ztotožnění.) Odtud se nabízí už jen krůček ke srovnání jemného manoppellského obrazu na poloprůhledném závoji s Turínským plátnem...

Superimpozice – dokonale fungující skládanka z pláten

Superimpozice tváře mrtvého Ukřižovaného z Turínského plátna a tváře Vzkříšeného z manoppellského závoje má překvapivý výsledek. Můžeme říci, že je



Detail pravého oka na roušce z Manoppella

největší senzací, kterou dosud zkoumání roušky z Manoppella přineslo. Oba obrazy si proporcemi odpovídají – shodují se v mnoha podstatných rysech a v dostatečném počtu detailů (krev, vlasy, obočí, oteklá tvář...). Nelze se dokonce ubránit vjemu, že se oba obrazy vzájemným prů-

mětem doplňují a teprve takto složeny vytvářejí třetí obraz. Ten už působí velmi realisticky.

V manoppellské bazilice byla roku 1999 otevřena stálá expozice věnovaná obrazu Svaté Tváře. Tam mohou návštěvníci tuto superimpozici na vlastní oči interaktivně testovat posouváním tří rozměrných průhledných panelů a jejich



Průsvitnost materiálu roušky – byssového hedvábí

kombinováním – na třetím panelu je zakrvácená rouška, uchovávaná ve španělském Oviedu, která měla být rovněž omotána kolem Kristovy hlavy poté, co zemřel.

Trapistická mniška Blandina Paschalis Schlömerová, která od roku 2003 žije a působí v Manoppellu jako poustevnice,

Superimpozice tváře mrtvého Ukřižovaného z Turínského plátna a tváře Vzkříšeného z manoppellského závoje je největší senzací, kterou dosud zkoumání roušky z Manoppella přineslo.

je farmaceutkou, ikonografkou a ikonopiskou. Už od roku 1979 se zabývá ikonografií závoje se Svatou Tváří a expozice v bazilice vychází z výsledků jejího bádání. Právě ona prostřednictvím superimpozice zkoumala, jak se toto vyobrazení shoduje s tváří na Turínském plátně. Z jejich zjištění vyplývá, že se jedná o obraz jednoho a téhož člověka. „Tvář Krista ukřižovaného a tvář Krista vzkříšeného je jedna a tatáž. Turín a Manoppello jsou jedno,“ říká sestra Paschalis.

Podivuhodné detaily

Univerzitní profesori Jan S. Jaworski a Giulio Fanti upozorňují na další zajímavé vlastnosti obrazu. Jednou z nich je trojrozměrnost patrná především v negativu. Také při porovnání obrazu na líci a rubu látky je tvář stejná, ale uspořádání vlasů je lehce pozměněné.

Sestry z Kongregace služebnic Nejsvětější Krve, které ve svatyni slouží poutníkům, ukazují, jak se zjevně mění výraz

i barvy tváře při různém úhlu pohledu a v různém nasvícení. Tyto fascinující proměny obrazu umožňují světelné zdroje instalované v bezpečnostní skříni, ve které je závoj uložen. Někdy má tvář mrtvolný zelenomodrý odstín a ze strnulých bleďých úst vystupují zuby; v jiném případě je pokožka tváře místy začervenalá jako by začínajícím prokrvením, změnil se pohled očí a zuby mezi zřůžovělými rty, které mírně změni tvar, téměř nejsou vidět. Jako by „probíhalo vzkříšení“ ...

Chybějící pigmenty

Zmíněné proměny tváře jsou o to podivuhodnější, když při pohledu skrz závoj proti světlu je obraz téměř neviditelný. Těžko si představit malíře, který by dokázal vytvořit totožný obraz z obou stran jemného závoje. A jaké by použil

barvy a techniku, aby látka zůstala nikoli pouze průsvitná, ale doslova průhledná?

Profesor Donato Vittore, ortoped a traumatolog, který se specializuje na troj-

V mezerách mezi vlákny není barevná hmota – pigment. To vylučuje možnost, že by obraz byl vytvořen technikou olejomalby nebo akvarelu.

rozměrné modely kostí, a proto pracuje s vyspělou digitální technikou, byl požádán představeným kláštera, aby pořídil digitální snímek závoje pomocí vědeckého skeneru s velmi vysokým rozlišením. Profesor Vittore pak zkoumal strukturu tkaniny a vláken příze, ze kterých je utkána.

Zjistil, že v mezerách mezi vlákny není barevná hmota – pigment. Vyloučil tedy možnost, že by obraz byl vytvořen technikou olejomalby nebo akvarelu. Akvarelovým barvám neodpovídají ani precizní linky kresby vousů, vlasů a čar kolem úst a nosu – při jejich použití by byly okraje rozmazané. Profesor Vittore pokračuje ve výzkumu, aby zjistil, kde se vlastně bere na vláknech zbarvení – to zatím zůstává tajemstvím.

Ondřej Prokop Vaněček
(z knihy *Dotyky nebe a země*)

Prameny k dalšímu studiu:

<http://www.heiliges-antlitz.de/Dokumente/VoltoChristusbilder.pdf>
<http://volto-santo.it>
<http://manoppello.eu>
<http://www.volto-santo.com>



INFORMACE O KNIHÁCH A OBJEDNÁVKÁCH

P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (editoři): **Dotyky nebe a země** • 7 událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které zvou k zamyšlení

Brož., A5, 128 stran s barevnou fotodokumentací, 30 Kč

P. Pavel Zahradníček: **Dějiny, jak je možná neznáte** • 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů

Brož., A5, 128 stran s barevnou fotodokumentací, 30 Kč

Obě publikace lze v tištěné podobě zakoupit v prodejnách Matice cyrilometodějské nebo na www.maticecm.cz. V elektronické verzi jsou zdarma ke stažení na www.fatym.com.

Katolíků na světě přibývá, počet kněží klesá

Svatý stolec zveřejnil nové *Annuario Pontificio* na rok 2019 a *Statistickou ročenku katolické církve* obsahující data z roku 2017 (*Annuario statisticum ecclesiae 2017*). Počet katolíků na světě podle ní vzrostl o 1,1 %, ubývá však kněží a kandidátů kněžství.

V roce 2017 vzrostl počet pokřtěných katolíků na 1 miliardu 313 milionů, což odpovídá 17,7 % celosvětové populace. Ve srovnání s předchozím rokem se projevilo nárůst počtu katolíků ve všech světových regionech. V Africe jich přibýlo 2,5 %, v Asii 1,5 %, v Americe 0,96 %. Podle očekávání nejmenší nárůst zaznamenala Evropa (pouhé 0,1 %). Statistická ročenka, vydaná vatikánskou typogra-

fií, ukazuje také procentuální rozložení katolíků ve světě: 48 % jich žije v Americe, 21,8 % v Evropě, 17,8 % v Africe, 11,1 % v Asii a 0,8 % v Oceánii.

Počet katolíků ve vztahu k obecnému počtu obyvatel v jednotlivých kontinentech se oproti předchozímu roku podstatně nezměnil. V Americe představují téměř 64 % populace, ačkoli dle očekávání v severní části kontinentu je to jen 24,7 %, zatímco v Jižní Americe dosahuje 86,6 %. V Evropě se ke katolické církvi hlásí 39,7 % obyvatel, v Africe přes 19 % a v Asii asi 3 %.

Pokud jde o osoby angažované v apoštolátu, na konci roku 2017 přesáhl jejich počet 4,5 milionu. V porovnání s před-

chozím rokem to znamená nárůst o 0,5 %. Proporce mezi angažovaností zasvěcených osob a laiků se v různých oblastech liší. Nejnižší podíl kněží na pastorační činnosti zaznamenává ročenka v Africe, kde převažují laičtí misionáři a duchovní představují jen 6 % všech, kdo se angažují v apoštolátu. Opačná situace přetrvává v Evropě, kde duchovní tvoří 20 %. Za zkoumané období se nicméně velký počet kněží snížil o 87 tisíc. V celosvětovém měřítku se o 0,7 % snížil také počet kandidátů kněžství. Přibýlo naopak biskupů, trvalých jáhnů, laických misionářů a katechetů.

Podle www.vaticannews.va/cs.html,
7. března 2019

O Otčenáši - Přijď království tvé - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

říká: pokrytci. On sám vyjmenovává znamení Božího království: „Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají a chudým se hlásá radostná zvěst.“ (Mt 11,5)

„Přijď království tvé!“ - opakuje naléhavě křesťan, který se modlí Otčenáš. Ježíš přišel, ale svět je stále poznamenán hříchem, obýván mnoha lidmi, kteří trpí, těmi, kdo se nesmířují a neodpouštějí, válkami a mnoha formami vykořisťování, pomysleme například na obchodování s dětmi. Všechny tyto skutečnosti jsou důkazem, že Kristovo vítězství se ještě plně neuskutečnilo. Mnoho mužů a žen žije dosud s uzavřeným srdcem. Zejména v takových situacích tedy splývá ze rtů křesťana druhá invocace Otčenáše: „Přijď království tvé!“ Je to, jako bychom říkali: „Otče, potřebujeme tě! Ježíši, potřebujeme tě, potřebujeme, abys byl Pánem mezi námi všude a navždy! Přijď království tvé, buď mezi námi.“

Někdy si klademe otázku, proč se toto království uskutečňuje tak pomalu? Ježíš rád o svém vítězství mluví v podobstvích. Říká například, že Boží království se podobá poli, na kterém roste společně pšenice a koukol. Nejhorší chybou by bylo chtít honem zasáhnout a vytrhat ze světa to, co považujeme za plevel. Bůh není jako my, Bůh má trpělivost. Násilím se toto království ve světě nenastolí. Stylem jeho šíření je mírnost (srov. Mt 13,24-30).

Boží království má zajisté obrovskou sílu, největší, která existuje, avšak nikoli podle světských kritérií; proto se zdá, že nikdy nebude mít absolutní většinu. Je jako kvas, který se zadělá do těsta (srov. Mt 13,33). Anebo jako hořčičné zrnko, které je maličké, skoro neviditelné, ale má v sobě explozivní vrozenou sílu, takže jakmile vyrostle, je větší než všechny ostatní zahradní rostliny (srov. Mt 13,31-32).

V této „povaze“ Božího království se odráží příběh Ježíšova života. I on byl pro svoje současníky skrovným znamením a pro úřední dějepisce téměř neznámou událostí. Sám sebe definoval jako „pšeničné zrnko“, které v zemi odumře, ale jediné tak může přinést „hojný užitek“ (srov. Jan 12,24). Symbol zrna je výmluvný. Jistého dne ho rolník zaseje (úkonem, který

se podobá pohřbu), a potom „ať spí nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, a on ani neví jak“ (Mk 4,27). Klíčící semeno je více dílem Boha než člověka, který je zasel. Bůh nás vždycky předchází, Bůh nás vždycky překvapuje. Díky němu následuje po noci Velkého pátku jítro Zmrtvýchvstání, schopné osvitit naději celý svět.

„Přijď království tvé!“ Rozsejeme toto slovo mezi své hříchy a svá selhání. Rozdávejme je lidem, kteří jsou sklíčení a zdrceni životem; těm, kdo zakusili více nenávisť než lásky; těm, kteří prožívali zbytečné dny, aniž věděli proč. Dávejme ho těm, kdo bojovali za spravedlnost, všem mučedníkům dějin i těm, kdo došli k závěru, že bo-

jovali pro nic a že v tomto světě vždycky vládne zlo. Pak uslyšíme odpověď modlitby Otčenáš. Bude nesčíslněkrát opakovat slova naděje, jimiž Duch zapečetil celé Písmo svaté: „Ano, přijdu brzy!“ - to je Pánova odpověď. „Přijdu brzy.“ Amen. A Pánova církev odpovídá: „Přijď, Pane Ježíši!“ (srov. Zj 22,20) „Přijď království tvé!“ - to je jako říci: „Přijď, Pane Ježíši!“ A Ježíš přichází po svém způsobu, ale po všechny dny. Důvěřujme tomu. A když se budeme modlit Otčenáš, řikejme vždycky „Přijď království tvé“, abychom v srdci uslyšeli: „Ano, ano, přijdu a přijdu brzy.“

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán



Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DUBEN 2019

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Lékaři a jejich spolupracovníci ve válečných oblastech.
Za lékaře a humanitární pracovníky přítomné ve válečných oblastech, kteří nasazují vlastní život pro záchranu života druhých.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Ať pokoj, který Ježíš Kristus po svém zmrtvýchvstání daroval svým učedníkům, dokážeme šířit do svého okolí.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (49)

8. Nauka a kněžstvo (Sedmá část)

Avšak zvláštní napomenutí je vyhrazeno kněžím, pro něž se Maria v poselství z 1. května 1988 stává mluvčím Ježíšova velmi tvrdého proslouvu:

„Vy pošlapáváte mé ovce a vedete je k záhubě! Já jsem vám je svěřil, abyste je vedli, starali se o ně a zachránili je před dravými vlky převlečenými za ovce, jak jsem vám to již zdůraznil ve svých prosloveh! Proč už nepůsobíte, aby byla poznávána má nauka? Proč mé ovce vedete tam, kde jsou suché rostliny a usmrcující křoví? Proč je napájíte nezdravou vodou? Já jsem přišel, abych přinesl nauku: nauku spásy, a nepřišel jsem, abych vás shromáždil takové, jak jsem vás našel, nýbrž abych vás poučoval, abych vás obrátil a abych



vás poslal poučovat k obrácení ty, pro něž můj zákon není již jejich zákonem! Spasil jsem vás, abych spasil celý svět! Toto je dědictví, které jsem vám svěřil: dědictví, nauku, která by byla předána všem tvorům, a nikoliv to, abyste vy brali od nich a ponechali je tak, jak jste je našli, neboli schvalovali, jak jsou, a to, co jsou, jak jsou! Kdyby toto byla správná cesta, pak... Já sám bych jí už prošel a ukázal bych vám ji; avšak Já jsem byl zabit právě proto, že moje nauka nebyla jejich naukou a moje pravda nebyla jejich pravdou. Napak, když jsem vás poslal, abyste ji kázali, řekl jsem vám, že kdokoliv naslouchá, kdokoliv věří, kdokoliv přijímá milost prostřednictvím křtu, uskutečňuje tuto mou nauku, která je jedna, čistá, svatá a jediná, a poslouchá vás – toto jsem vám řekl –, tehdy bude spasen! Na toto si pamatujte, není-liž pravda? Avšak vy, co jste udělali? Zavřeli jste svá ústa a zavřeli jste uši mého stáda, tj. mého lidu! Je tomu tak, protože vy nemluvíte k mému lidu, a tak je hluchý a neslyší ani mou výzvu k návratu! Zavřeli jste bránu mé Církve, sladkého Ovčince mnou založeného

a vám svěřeného! Zavřeli jste ho, abyste nevstoupili ani vy a ani nenechali vstoupit můj lid! Zavřeli jste své a jejich srdce, aby už nemilovalo!“

Již od roku 1958 Panna Maria vyžývala:

„Nesvlékejte se z kněžského oděvu, poslouvejte všichni: oděv je upomenu-tím, je nebeským znamením.“

V roce 1982 se vzhledem k tomuto aspektu vyjádří silně a požádá Cornacchiolu, aby řekl kněžím (což mu způsobí

velmi mnohé mrzutosti), „že uboze pobíhají sebestí po světě bez vnějších kněžských znamení: nejenom žijí v pochybnosti víry, ale svádějí druhé, aby svým špatným jednáním opustili víru! Všechno kolem nich mlčí: nejenom slyší, jak se o nich říkají pomlouvačné kritiky, ale často jsou to oni sami, kdo dávají

napadání. Ducha Svatého – který pomáhá srovnat hory a kopce a napravit pokřivené cesty – odložili na půdu své hlouposti a do sklepa své nevědomosti! Hle, co znamená, že jsou plni sladkého vína: že se opili světem a falešným světským modernismem, který se uhnízdil v jejich zkaženém duchu! Ať jsou a žijí jako kněží, jak to ustanovil můj Syn, kterého oni mají nejenom reprezentovat a žít, ale mají být Ježíšem Knězem v pravém poslání! Objali jste kněžství: žijte ho a působte, aby se žilo! Je pravým povoláním k milosti, aby se milost šířila dál! Je to těžký úkol, ale milost nechybí, přijde na pomoc a nahradí tam, kde vy už nevládáte nést jho!“

Je to zvláště ctnost poslušnosti, na kterou Panna Maria zaměřuje pozornost kněží:

„Pamatuje, moji synové, na to: můj Syn umístil pravou viditelnou autoritu v Petrovi s vyvoleným nástupnictvím;⁽¹⁾ vy, drazí synové, máte naslouchat vyvolené Svatosti Otce,⁽²⁾ vedené, osvícené a chráněné shůry, a poslouchat ji! Je pravým nástrojem výzvy k návratu; je pro-

středkem spásy! Já jsem stále nablízku Svatosti Otce: jsem to já, kdo ho pobádá, a tak všechny ty, kdo jsou oděni autoritou, jež přichází shůry pro spásu duší, a jsou spojeni se srdcem a s vůlí Svatosti Otce! Tito budou pravými nástroji spásy, pokoje a vykoupení duší!“

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Tedy ve sv. apoštolu Petrovi, prvním biskupovi Říma, a v jeho nástupcích, taktéž římských biskupech čili papežích. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Jak už bylo řečeno, Panna Maria od Zjevení označuje tímto výrazem – Svatost Otce – papeže. [pozn. překl.]

Ve dnech 10. – 12. května 2019 se koná TRADIČNÍ MEZINÁRODNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Cena 1800 Kč. Sleva možná.

Odjezd z Brna 10. května 2019 v 17 hodin z hlavního vlakového nádraží od Tesca. Návrat v neděli 12. května 2019 ráno v 5 hodin opět k Tescu.

Kontakt: rodina Machů, tel. 577 138 029, mobil 737 186 039.

EXERCIČNÍ DŮM ČESKÝ TĚŠÍN – DUCHOVNÍ OBNOVY

10. – 12. 5. 2019 – **Život v Duchu Svatém** – provází Mons. Adam Ruckí.

17. – 19. 5. 2019 – **Víkend s Biblií** – provází P. Angelo Scarano.

31. 5. – 2. 6. 2019 – **Víkend pro ženy s biblickými a židovskými tanci.**

6. – 9. 6. 2019 – **Hledání sil ke službě** – provází Mons. Aleš Opatrný.

Přihlášky na www.exercicnidumceskytesin.cz nebo na edum.tesin@gmail.com.

Kontakt: Exerciční dům, Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín • tel. +420 737 930 713.

Pondělí 1. 4. 2019

6:05 Klapka s ... (59. díl): Adolfem Mackem **7:05** Za operou **8:00** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **8:05** Missio magazín: Březen 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Březinou: Pluto, Měsíc a jiné **10:05** Jak potkávat svět (42. díl): S žakovským orchestrem Archi luventi **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **13:45** Ars Vaticana (10. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (9. díl) **15:30** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Lásky a Naděje **16:05** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umirání a etické otázky s ním spojené **16:35** V souvislostech **17:00** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **17:25** Mosambik, svědek víry **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázračná medaile **18:35** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:40** Víra do kapsy **18:55** Paprsek Boží lásky – Kosovo **19:20** Fleret & Zuzana Šuláková na Mohelnickém dostavníku 2018 [P] **20:00** Biblická studna [L] **21:15** ARTBITR (72. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noemova pošta: Březen 2019 **23:40** Noční univerzita: Pavol Strežo, Eyal Friedman – Mesiánsko-židovské hnutí, jednota církve a zvěstování evangelia smíření **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 2. 4. 2019

6:05 A vy nepláčete s námi ... **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Muzikanti, hrajte **10:10** Noční univerzita: Pavol Strežo, Eyal Friedman – Mesiánsko-židovské hnutí, jednota církve a zvěstování evangelia smíření **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Slovanský Velehrad **13:10** Opru se o florbalovou hůl **13:30** Na křídlech andělů **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (1. díl): Hlavně chť odvázně a moc **16:10** Outdoor Films s Annou Hanuš Kuchařovou (71. díl): Můj život je slackline **17:45** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta domů [P] **18:35** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:40** Dávný hrdinové: V pasti! **19:05** Léta letí k andělům: Petr Coufal – vitrážista **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2019 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** Řeckokatolický magazín (195. díl) [P] **21:15** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5–42) **22:40** Terra Santa News: 27. 3. 2019 **23:00** Stalingradská Madona **23:50** Večer chval (70. díl): Přyzovacy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 3. 4. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2019 **6:25** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umirání a etické otázky s ním spojené **7:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (144. díl): Za českými horami **8:20** Transport **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana (11. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Šumník **11:05** ARTBITR (72. díl) **11:20** Manželská setkání **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** U VÁS aneb Co dělají folkloristé v zimě (30. díl): Ondráš slaví **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (2. díl): Modlitba I. **16:05** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2019 **16:25** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **16:50** Biblická studna **18:00** Živě

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

s Noe [P] **18:30** Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici **18:40** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:50** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Lásky a Naděje **19:20** Terra Santa News: 3. 4. 2019 [P] **19:40** Víra do kapsy **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LEChem – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví **21:25** Starobělské Lurdy **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... [P] **22:55** Generální audience Svatého otce **23:15** Velké ticho v Poličanech **23:40** Outdoor Films s Milanem Jánem (68. díl): Tajgy a tundry severovýchodní Sibíře **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 4. 4. 2019

6:05 Jazzový koncert – F. Kop: Suite for Mr. J. Coltrane: Svatováclavský hudební festival 2016 **7:30** Terra Santa News: 3. 4. 2019 **7:50** Loď Boží **8:20** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Rozmluva se Samařankou (Jan 4,5–42) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Noemova pošta: Březen 2019 **10:55** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **11:05** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Soucitná srdce **13:05** Muzikanti, hrajte **13:35** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **16:05** Zpravodajské Noeviny: 2. 4. 2019 **16:25** Klapka s ... (60. díl): Ladislavem a Vladislavem Františkovými **17:30** Dávný hrdinové: V pasti! **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu **18:40** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:45** Vezmi a čti: Březen 2019 **19:05** Večeře u Slovaka: 5. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2019 [P] **20:00** Jak potkávat svět (67. díl): S Petrem Prokopem Siostrzonkem [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2019 **0:30** S NOACHem po Izraeli **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 5. 4. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2019 **6:30** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **6:50** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **7:40** Dáno do vínku: Krajčárka z Pobedína **7:55** Princ, který si vybral Dona Boska **8:40** Smysl utrpení **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Lásky a Naděje **9:50** Zprávy z Věčného města: 31. 7. 2015 **10:00** ARTBITR (72. díl) **10:15** Biblická studna **11:20** Ars Vaticana (14. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** BET LEChem – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví **13:10** Nevzdají se – Orissa **13:25** Fleret & Zuzana Šuláková na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2019 **15:00** Křížová cesta diváka televize Noe **15:12** Jde o život (4. díl): Modlitba III. **16:45** Harfa Noemova: Mistři taktovky

– Petr Šumník **17:00** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **18:40** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:45** Plápolý ohňa **19:10** Příběh o Žofii **20:00** Kulatý stůl: K čemu Evropský parlament? [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slovaka: 5. neděle postní **22:30** Víra do kapsy **22:45** V pohorách po horách (21. díl): Divčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **22:55** Příběh mozaiky v Mitošinách **23:10** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **0:10** Varšava 1943–1944: boj za svobodu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 6. 4. 2019

6:05 Klapka s ... (61. díl): Oskarem Siebertem **7:05** Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **7:40** Noemova Archa **8:30** Cirkus Noeland (31. díl): Roberto, Kekulín a detektivní kancelář **9:00** Dávný hrdinové: V pasti! **9:25** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **9:35** Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **10:00** Dobrý muž ze Saratova **10:30** Ars Vaticana (12. díl) **10:40** Buon giorno s Františkem **11:35** Zpravodajské Noeviny: 4. 4. 2019 **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 3. 4. 2019 **14:35** Jak potkávat svět (67. díl): S Petrem Prokopem Siostrzonkem **16:00** Večeře u Slovaka: 5. neděle postní **16:25** Víra do kapsy: Žehnejte a neproklínejte **16:40** MFF Strážnice 2016: Z blízka i z daleka **18:00** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčkout! **18:30** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **18:40** Sedmihlásky (63. díl): Dojdi, šohajku a Nevím si já rady **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Česká věda [P] **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s doc. Petrem Hadravou, 1. díl: Spektroskopie [P] **20:45** Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 [P] **21:35** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Fiala [P] **22:00** Živě s Noe: Týden v kostce [P] **23:10** Fleret & Zuzana Šuláková na Mohelnickém dostavníku 2018 **23:40** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umirání a etické otázky s ním spojené **0:15** Nikaragua – Dobrý pastýř, biskup David Zwyiec **0:45** Řeckokatolický magazín (195. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 7. 4. 2019

6:05 Řeckokatolický magazín (195. díl) **6:20** Noemova pošta: Březen 2019 **7:55** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **8:05** Jak potkávat svět (67. díl): S Petrem Prokopem Siostrzonkem **9:30** Večeře u Slovaka: 5. neděle postní **10:00** Mše svatá z baziliky Navštívení Panny Marie: Frýdek – Místek [L] **11:35** ARTBITR (72. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:25** Hlubinami vesmíru s doc. Petrem Hadravou, 1. díl: Spektroskopie **14:10** Muzikanti, hrajte **14:45** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **15:30** Carol Ann Manzi a dětský sbor z Oregonu v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře **16:05** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Uzdravení slepce (Jan 9,1–41) **16:45** Živě s Noe: Týden v kostce **17:55** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:00** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **18:30** Dávný hrdinové: Vyzrazení **18:55** Od Františka k Františkovi **19:30** Vezmi a čti: Březen 2019 **20:00** Má vlast: Loštice [P] **21:05** V souvislostech **21:25** Hriňovský kostelík na Islandu **22:00** Buon giorno s Františkem **22:55** Kde bučí včely **23:50** Ars Vaticana (11. díl) **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 1. 4. o 16:05 hod.:
V škole Ducha

O. Michal Zamkovský CSsR: Ježiš, ktorý nech je Svetlom nášho života.

Utorok 2. 4. o 17:00 hod.:
Peter medzi nami

Svätý Otec František: Katechézy o krste – Znovuzrodenie.

Streda 3. 4. o 17:00 hod.:
EkoKlbko

Viete, že zo starých vecí môžu vzniknúť nové? Dnes sa Klbko vďaka gazdine dozvie niečo o recyklácii a triedení odpadu, ale aj o tom, že starí rodičia určite nepatria „do starého železa“. Práve naopak – môžu nám pomôcť rásť.

Štvrtok 4. 4. o 15:30 hod.: Ruženec

Priamy prenos z Kaplnky TV LUX z Adorácie rodín za rodiny.

Piatok 5. 4. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätá Ružena Limská

Videcka lekárka v odľahlej dedinke sa stane svedkom zázraku, ktorý zmení nielen jej život, ale aj život malého týraného dievčatka, na príhovor patrónky Ameriky, svätej Ruženy Limskej.

Sobota 6. 4. o 16:00 hod.: Fatimská sobota

Priamy prenos z Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne.

Nedeľa 7. 4. o 10:30 hod.: Svätá omša z Nítry

Priamy prenos z Baziliky sv. Emeráma.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA „Noc, ktorá nás zachráni“ – sobota 6. dubna 2019, Tábor-Klokoty. Programem provádza **P. Zdeněk Gibiec**, rektor semináře Redemptoris mater. **Program:** 14.30 promluva v Emauzích • 16.00–17.00 príležitosť ke svätosti smŕnenia • 16.30 ruženec • 17.00 mše svätá.

Kontakt: tel.: 381 232 584 • e-mail: tabor-klokoty@dicb.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

 Lipový kříž – Spoločnosť pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku PhDr. Radomíra Malého s názvem TRIDENTSKÝ A II. Vatikánský koncil – SHODA, NEBO ROZPOR**, která se bude konat **v úterý 2. dubna 2019 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
30. BŘEZNA – 6. DUBNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

| Uvedení do první modlitby dne: | NE 31. 3. | | PO 1. 4. | | ÚT 2. 4. | | ST 3. 4. | | ČT 4. 4. | | PÁ 5. 4. | | SO 6. 4. | | | |
|--------------------------------|------------------|------|----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|------|------|
| Antifona | 270 | 299 | 270 | 299 | 270 | 299 | 270 | 299 | 270 | 299 | 270 | 299 | 270 | 299 | | |
| Žalm | 783 | 881 | 783 | 881 | 783 | 881 | 783 | 881 | 783 | 881 | 783 | 881 | 783 | 881 | | |
| Ranní chvály: | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Hymnus | 270 | 300 | 271 | 300 | 272 | 301 | 271 | 300 | 272 | 301 | 271 | 300 | 272 | 301 | | |
| Antifony | 363 | 405 | 1151 | 1279 | 1167 | 1296 | 1183 | 1313 | 1198 | 1330 | 1214 | 1347 | 1229 | 1364 | | |
| Žalmy | 1137 | 1264 | 1152 | 1280 | 1167 | 1297 | 1183 | 1313 | 1199 | 1331 | 1214 | 1347 | 1229 | 1364 | | |
| Krátké čtení a zpěv | 363 | 406 | 367 | 410 | 370 | 414 | 373 | 418 | 377 | 422 | 380 | 425 | 384 | 429 | | |
| Antifona k Zach. kantiku | 363 | 406 | 367 | 411 | 371 | 414 | 374 | 418 | 377 | 422 | 381 | 426 | 384 | 430 | | |
| Prosby | 364 | 406 | 367 | 411 | 371 | 414 | 374 | 418 | 377 | 422 | 381 | 426 | 384 | 430 | | |
| Závěrečná modlitba | 364 | 407 | 368 | 411 | 371 | 415 | 374 | 419 | 378 | 423 | 381 | 426 | 385 | 430 | | |
| Modlitba během dne: | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Hymnus | 273 | 302 | 273 | 302 | 273 | 302 | 273 | 302 | 273 | 302 | 273 | 302 | 273 | 302 | | |
| Antifony | 273 | 303 | 273 | 303 | 273 | 303 | 273 | 303 | 273 | 303 | 273 | 303 | 273 | 303 | | |
| Žalmy | 1142 | 1269 | 1157 | 1286 | 1172 | 1302 | 1188 | 1319 | 1204 | 1336 | 1219 | 1353 | 1234 | 1370 | | |
| Krátké čtení | 364 | 407 | 368 | 412 | 371 | 415 | 375 | 419 | 378 | 423 | 381 | 427 | 385 | 430 | | |
| Závěrečná modlitba | 364 | 407 | 368 | 411 | 371 | 415 | 374 | 419 | 378 | 423 | 381 | 426 | 385 | 430 | | |
| Nešpory: | | | | | | | | | | | | | | | | |
| | SO 30. 3. | | | | | | | | | | | | | | | |
| Hymnus | 268 | 297 | 268 | 297 | 268 | 298 | 269 | 299 | 268 | 298 | 269 | 299 | 268 | 298 | 268 | 297 |
| Antifony | 361 | 404 | 365 | 408 | 1161 | 1290 | 1177 | 1307 | 1193 | 1324 | 1208 | 1341 | 1224 | 1358 | 386 | 432 |
| Žalmy | 1133 | 1259 | 1146 | 1274 | 1161 | 1291 | 1177 | 1308 | 1193 | 1324 | 1209 | 1341 | 1224 | 1359 | 808 | 908 |
| Kr. čtení a zpěv | 361 | 404 | 366 | 409 | 369 | 413 | 372 | 416 | 376 | 420 | 379 | 424 | 382 | 428 | 386 | 432 |
| Ant. ke kant. P. M. | 362 | 405 | 366 | 409 | 369 | 413 | 373 | 417 | 376 | 421 | 379 | 424 | 383 | 428 | 387 | 433 |
| Prosby | 362 | 405 | 366 | 409 | 370 | 413 | 373 | 417 | 376 | 421 | 379 | 425 | 383 | 428 | 387 | 433 |
| Záv. modlitba | 364 | 407 | 364 | 407 | 368 | 411 | 371 | 415 | 374 | 419 | 378 | 423 | 381 | 426 | 389 | 435 |
| Kompletář: | 1238 | 1374 | 1242 | 1379 | 1247 | 1384 | 1250 | 1387 | 1254 | 1391 | 1257 | 1395 | 1260 | 1398 | 1238 | 1374 |

Liturgická čtení
Neděle 31. 3. – 4. neděle postní

1. čt.: Joz 5,9a.10–12

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7

 Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)

2. čt.: 2 Kor 5,17–21

Ev.: Lk 15,1–3.11–32

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: 1 Sam 16,1b.6–7.10–13a

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

2. čt.: Ef 5,8–14

Ev.: Jan 9,1–41

Pondělí 1. 4. – ferie

1. čt.: Iz 65,17–21

Ž 30(29),2+4.5–6.11–12a+13b

 Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

Ev.: Jan 4,43–54

Úterý 2. 4. – připomínka
sv. Františka z Pauly

1. čt.: Ez 47,1–9.12

Ž 46(45),2–3.5–6.8–9

 Odp.: 8 (*S námi je Hospodin zástupů, Bůh Jakubův je naší tvrzí.*)

Ev.: Jan 5,1–3a.5–16

Středa 3. 4. – ferie

1. čt.: Iz 49,8–15

Ž 145(144),8–9.13cd–14.17–18

 Odp.: 8a (*Milosrdný a milostivý je Hospodin.*)

Ev.: Jan 5,17–30

Čtvrtek 4. 4. – připomínka
sv. Izidora

1. čt.: Ex 32,7–14

Ž 106(105),19–20.21–22.23

 Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Jan 5,31–47

Pátek 5. 4. – připomínka
sv. Vincence Ferrerského

1. čt.: Mdr 2,1a.12–22

Ž 34(33),17–18.19–20.21+23

 Odp.: 19a (*Bližko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce.*)

Ev.: Jan 7,1–2.10.25–30

Sobota 6. 4. – ferie

1. čt.: Jer 11,18–20

Ž 7,2–3.9bc–10.11–12

 Odp.: 2a (*Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám.*)

Ev.: Jan 7,40–53

MODLITBA A ROZJÍMÁNÍ



KŘÍŽOVÁ CESTA PRO VĚŘÍCÍ I NEVĚŘÍCÍ

Timothy Radcliffe • Ikony Martin Erspamer, OSB • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Křížová cesta vyjadřuje působivé jádro křesťanské víry. Vidíme, jak je Ježíš odsouzen na smrt, jak objímá svou Matku, jak padá, jak mu Veronika otírá tvář a Šimon Kyrénský pomáhá nést břemeno, jak je ukřižován i pohřben. Kristus na sebe bere úděl každého z nás. Naše vítězství i pády, radosti i bolesti. Klopýtá s námi, když zakopneme, a pomáhá nám znovu na nohy. Toto poselství zde zprostředkované Timothym Radcliffem je přístupné věřícím, těm, kdo víru hledají, i těm, kdo víru nemají. Nechme se oslovit a vydejme se na cestu!

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, křídový papír, 80 stran, 199 Kč*

DUCHOVNÍ ODKAZ MINULOSTI



FILOKALIE I

Z ruštiny přeložil Alan Černošous • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová • Předmluva Tomáš kardinál Špidlík SJ

Za nejvýznamnější duchovní odkaz východní spirituality – vedle tradice ikon – se obecně považuje „encyklopedie“ duchovních textů zvaná *Filokalie*. Zahrnuje duchovní zkušenosti četných autorů: pouštních otců, asketů, mnichů, starců, v rozsahu 4. – 15. století. Filokalie znamená přitažlivost k duchovní kráse, která formuje srdce. Asketika totiž vytváří ne „pouze“ dobrého, ale přímo krásného člo-

věka. V tomto smyslu také překlad Teofana Zatvornika – *Dobrotoljubije* – vystihuje starobylý význam slova a více než morální dokonalost vystihuje zářící krásu, která proměňuje – tedy dobrotu, která navenek „vysílá“ krásu. Z rozsáhlého pětisvazkového díla zahrnuje I. svazek tyto autory: Antonín Veliký, Makarius Veliký, Izaiáš Poustevník, Marek Asketa, Evagrius Pontský.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Váz., 160x235 mm, 556 stran, 630 Kč*



KARLŮV MOST • V SOUVISLOSTECH VÍRY A DUCHA

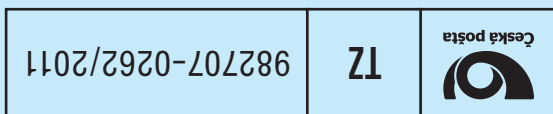
Stanislav Příbyl • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Duchovní průvodce po jednom z nejkrásnějších mostů na světě odkrývá jak jeho krásu, tak souvislosti víry, historických událostí a osob, díky nimž vznikla úchvatná galerie třiceti soch a sousoší svatých na obou jeho stranách. Autor, katolický kněz a redemptorista, čtenáře nejprve seznamuje s tím, kdo, kdy a na čí zadání sochy vytvořil (dějiny). Podává stručný uměleckohistorický popis toho, co na mostě vidíme (včetně nápisů), a spolehlivě interpretuje život a význam svatých, které na mostě potkáváme (ikonografie). Tento výklad by byl neúplný bez pojednání o bezprostředním okolí Karlova mostu. Některé málo známé skutečnosti vyzvedává z prachu zapomnění oddíl *Co jste možná nevěděli*. Pomyslnou třešničku na dortu tvoří úryvky z románů, básní, esejů, modliteb, legend a dalších dokumentů (*Najdeme v literatuře*). Text doprovázejí dva plánky místa na vnitřních stranách obálky a téměř 150 fotografií a historických rytin. Kniha v dosud nevídané míře přibližuje duchovní dědictví Prahy a českých zemí v evropském i světovém kontextu.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 153x215 mm, křídový papír, 408 stran, 499 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz



**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431. www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz. Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.